

יום ו', ל' בתשרי תשע"ב-א' דר"ח חשון (27 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

= היום א' דראש חודש [מר] חשון: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24] =

חז"ל מלמדנו כי משך הזמן בו נח בונה את התיבה – 120 שנה! במשך הזמן הזה, באו תושבי הארץ לשאול את פשר מעשיו. ה' האריך את זמן הבניה על מנת לתת הזדמנות לאנשי דורו של נח לחזור בתשובה מחטא הגזל וחטאים אחרים שלהם.

כתוב בתורה שביום בו נפתחו ארובות השמים – "בַּשָּׁנָה שֶׁשֶׁמֶאֻת שָׁנָה לְחַיִּי-נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַּשְּׁבָעָה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ--בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל-מַעֲיִנַת תְּהוֹם רְבָה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ. וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. בָּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם-וָחָם וַיִּפֹּת בְּנֵי-נֹחַ וְאַשְׁתִּי נֹחַ וַשְׁלֵשֶׁת נָשִׁי-בָנָיו אֶתֶם--אֶל-הַתֵּבָה." [בראשית ז' 11-13]

"בָּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה" - נח האמין ולא האמין שאכן יבוא המבול. לבסוף המים דחקו אותו ואת משפחתו לתיבה. הוא רצה להאמין כי ה' יסלח לעוונות הדור.

לא כן היה, כפי שהתורה מגלה לנו, אך, למרות כל הלעג ואף השנאה שסבל נח מאנשי דורו, הוא נשאר איתן בדעתו ובהבנתו כי המבול אכן בדרכך ואם לא יחזרו בהם, התוצאות חזויות מראש. ו... שעליו להשלים את מלאכת בניית התיבה.

120 שנה – הרבה זמן להיות בודד באמונתך שדרכך היא ורק היא הדרך הנכונה...

לאחרונה, ראינו דוגמה לכך דווקא מעולם אחר – בפרשת פרופ' דניאל שכטמן, זוכה לפרס נובל בתחום הכימיה. בשעת תגליתו ולמשך שנים רבות לאחר מכן, הקהילה המדעית העולמית לא רק לא קיבל את מה שטען שהוא גילה, אלא אף גינו אותו על ה"פנטזיות" שלו. עד כדי כך, שלינוס פאולינג, אחד ה"אייקונים" בעולם הכימיה במאה ה-20, היה אומר על שכטמן, קבל עם ועדה,

ש[אין 'מעין-גבישים', אך יש 'מעין-מדענים'] *"there are no quasi-crystals, there are only quasi-scientists."* ולמרות זאת, שכטמן המשיך להאמין ולעשות עבודות מחקר רבות נוספות שתוצאותיהן אך חיזקו את דבקו במטרה – שיש כאן תגלית חדשה שלא 'מתאימה' לתפיסה המדעית הרווחת על מבנה החומר בכלל ומבנה גבישים בפרט.

הפעם, לא כמו אצל נח, עולם המדע התעורר וכן התחיל להבין כי הצדק בצדו.

ואולי מהמקרה המובא לפנינו, נוכל ללמוד עוד משהו על חומרת עוון הגזל, שהיא היא העוון שחרץ את גורלו של אותו דור...

"לקח לעצמו קצת פירות" ... ממשאית שהיתה בדרכה להשליך אותם לים

יש חברות מזון גדולות המאבדות בידיים מאכלים טובים כמו פירות וביצים, ומשליכות אותם לים. סיפר לי פעם יהודי: "ראיתי משאית של חברה פלונית ועליה מטען של פירות וביצים והיא בדרכה לים. הערמתי על הנהג, ובדרך כלשהי הצלחתי לעלות על המשאית ולקחתי קצת פירות וביצים..."

"מקלות מים רבים--אדירים משפריים אדיר בפרום ה'." [תהלים צ"ג 4]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ששי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁴	(י-ם): 16 ¹⁸	(ת"א): 16 ³³	(חיפה): 16 ²³
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³¹	(י-ם): 17 ³⁰	(ת"א): 17 ³¹	(חיפה): 17 ³⁰

יום נעים ושבט שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"נח"** [בראשית ו' 9 – י"א 32]

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ו', ל' בתשרי תשע"ב-א' דר"ח חשון (27 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אני יודע ומודע היטב לאיסור הגזל, אבל במקרה זה, כך חשבתי, אין כל סיבה שיהיה אסור לי לקחת מהסחורה, שהרי המאכלים הללו הולכים ממילא להיות נאבדים בים, ומדוע שיהיה אסור לי לקחת מהם?" היהודי סיפר שלאחר שעשה את המעשה, הרהר שוב בדבר, ולא ידע אם נהג כשורה, ו"כיון שאנחנו עומדים לפני יום כיפורים, באתי לשאול האם נהגתי כדין" - אמר.

כשאמרתי לו שהמעשה שלו כרוך בגניבה, הביע האיש את פליאתו: "הרי בעל הבית איננו מפסיד, ואני מרוויח מכך רווח גדול, הלזה גניבה ייקרא? הרי בעוד זמן קצר יושלכו כל המאכלים הטובים הללו לים, ומדוע היה אסור לי לקחת קצת מהמשאית?"

ציטטנו בפניו את דברי חז"ל שאמרו שכאשר הצטווה נח למלא את התיבה במאכלים, כדי להכין מזון לימי המבול, הוזהר שלא יקח מן הגזל אלא יקנה הכל כדת וכדין. וקשה, הלא הגזל נאסר על בני נח, ומדוע הוזקקו להדגיש את האיסור לפני המבול?

ופירשו רבותינו, שהיתה הווא אמינא שבמקרה זה יהיה מותר לנח לקחת ללא רשות כיון שבין כך ובין כך מתכוון הקב"ה להשחית את כל הארץ, ולא יישאר זכר לא מהאנשים ולא מהפירות, לכן הוצרכו לאסור על נח את הדבר במפורש, כדי שלא יעלה בדעתו לקחת ללא רשות.

[מתוך "עלינו לשבח"-ר' י' זילברשטיין]

”מקלות מים רבים--אֲדִירִים מְשַׁבְּרִים אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'.” [תהלים צ"ג 4]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ששי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁴	(י-ם): 16 ¹⁸	(ת"א): 16 ³³	(חיפה): 16 ²³
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³¹	(י-ם): 17 ³⁰	(ת"א): 17 ³¹	(חיפה): 17 ³⁰

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "נח" [בראשית ו' 9 – י"א 32]

הדף מוקדש לפדיון נפשים של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל